

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Veroniky Poláčkovej v právnej veci žalobcu: **P.-G., spol. s r.o., V., IČO: X.**, zastúpený advokátom: JUDr. S. Z., F., proti žalovanému: **Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie – útvar inšpekcie odpadového hospodárstva**, Karloveská č. 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 4396003007/3990-14001/Kov zo dňa 09.05.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/88/2007-36 zo dňa 23.09.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/88/2007-36 zo dňa 23. septembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline 21S/88/2007-36 zo dňa 23.09.2008 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 4396003007/3990-14001/Kov zo dňa 09.05.2007, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Žilina č. 4396400707/2431-7041/Pet zo dňa 06.03.2007. Prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi pokutu podľa § 78 ods. 1 písm. g/ zákona o odpadoch vo výške 20 000,- Sk za to, že neuviedol v tlačive hlásenie o vzniku odpadu a nakladaní s ním za rok 2005, odpad vzniknutý v prevádzke Ul. N., D. a zaradený podľa katalógu odpadov pod č. 160118 – neželezné kovy v celkovom množstve 0,130 ton, čím došlo k porušeniu § 19 ods. 1 písm. h/ zákona o odpadoch.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobcovi bola uložená pokuta v celkovej výške 20 000,-- Sk za to, že neuviedol v tlačive – Hlásenie o vzniku odpadu a nakladanie s ním za rok 2005 odpad vzniknutý v prevádzke Ul. N., D. a zaradený podľa katalógu pod č. 160118 – neželezné kovy v celkovom množstve 0,130 ton, čím došlo k porušeniu § 19 ods. 1 písm. h/ zákona o odpadoch. Nesporným v konaní zostala skutočnosť, že v hlásení o vzniku odpadu a nakladaní s ním za rok 2005 nebol uvedený odpad vzniknutý na prevádzke Ul. N., D., ktorý bol zaradený podľa katalógu odpadov pod č. 160118 – neželezné kovy v celkovom množstve 0,130 ton. Prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi, aby zistené nedostatky odstránil do 09.06.2006. V odôvodnení ďalej uviedol, že súd v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP je oprávnený preskúmať rozhodnutie správneho orgánu prvého a druhého stupňa a konanie ktoré im predchádzalo, v rozsahu dôvodov žaloby. V danom prípade pre dôvodnosť preskúmania rozhodnutia je potrebné, aby žalobné dôvody v podanej žalobe korešpondovali s dôvodmi, ktoré uviedol účastník v rámci správneho konania ako odvolanie proti prvostupňovému správne rozhodnutiu. Súd mohol preskúmať rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu len v rozsahu žalobných dôvodov, ktoré uviedol v riadne a včas podanej žalobe. Žalobca musí poukázať v žalobe na konkrétne skutočnosti za ktoré vyvodzuje porušenie zákona. Ide o návrh výroku súdu, pričom navrhovaným petitom je výrok o zrušení napadnutého správneho rozhodnutia. Konania podľa druhej hlavy, piatej časti OSP je ovládané dispozičnou zásadou, z čoho vyplýva, že súd nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec vymedzený žalobcom v žalobe. Ak súd zistí, že napadnuté rozhodnutie trpí takými vadami, ku ktorým musí súd prihliadať bez ohľadu na to, či žalobca takýto nedostatok rozhodnutia namieta, napadnuté rozhodnutie zruší a vráti vec správne orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. V danom prípade však napadnuté rozhodnutie takýmito vadami, ktoré predpokladá ustanovenie § 250j ods. 3 netrpí. V žalobnom návrhu žalobca spochybňoval uloženie pokuty ako také s poukazom na § 73 ods. 2 zákona č. 223/2001 Z.z. s tým, že v rámci povinnosti uloženej v opatrení, si uloženú povinnosť aj dodatočne splnil a odstránil zistený nedostatok a z tohto dôvodu poukázal na možnosť uloženia iba opatrenia na nápravu. Súd sa však vznesenými námietkami nemohol vzhľadom na vyššie uvedené dôvody zaoberať, pretože nekorešpondovali s dôvodmi podaného odvolania voči rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, a to pokiaľ ide o tvrdenie žalobcom nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti termínu odovzdania Hlásenia o odpadoch. Uložená pokuta z hľadiska správnej úvahy bola uložená v súlade so zákonom, pričom súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu, v zmysle ktorého došlo k zohľadneniu závažnosti a času protiprávneho konania, čo bolo dôvodom uloženia pokuty na dolnej hranici ustanovenia § 70 ods. 1 zákona o odpadoch z rozpätia do 200 000,-- Sk čo je 10% z tejto výšky. Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že žalovaný správny orgán vydaním napadnutého rozhodnutia rozhodol v súlade so zákonom, preto žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že žalobcovi bola uložená pokuta vo výške 20 000,-- Sk

z dôvodu porušenia § 19 ods. 1 písm. h/ zákona o odpadoch. Podľa § 19 ods. 1 písm. h/ zákona o odpadoch držiteľ odpadu je povinný ohlasovať ustanovené údaje z evidencie príslušnému orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva. Ešte pred vydaním prvostupňového rozhodnutia žalobca doručil žalovanému hlásenie o odpadoch. Z tohto dôvodu nemohol žalobca porušiť § 19 ods. 1 písm. h/ citovaného zákona tak, ako sa uvádza vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia. Určenie lehoty na podanie hlásenia o vzniku odpadu je uvedené v § 10 ods. 2 vyhlášky č. 283/2001 s tým, že hlásenie sa zasiela príslušnému úradu do 31. januára nasledujúceho roka. Je pravdou, že žalobca túto lehotu nedodrжал, ale prvostupňový správny orgán mu neuložil pokutu za toto porušenie právneho predpisu. Podľa názoru žalobcu procesný súd mal napadnuté rozhodnutie zrušiť. Pretože žalobca neporušil ustanovenie § 19 ods. 1 písm. h/ citovaného zákona tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia, je v skutočnosti porušenie ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky č. 283/2001 Z.z. Tú skutočnosť žalobca namietal aj v žalobe na preskúmanie rozhodnutia žalovaného ale procesný súd túto skutočnosť vyhodnotil ako novú námietku, ktorá nebola uvedená v odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu a podľa zásady, že procesný súd nenahrádza odvolacie konanie, námietku nepripustil.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 27.11.2008 k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobcovi bola uložená pokuta podľa § 19 ods. 1 písm. h/ zákona o odpadoch za to, že nesplnil povinnosť ohlásiť ustanovené údaje z evidencie príslušným orgánom štátnej správy v odpadovom hospodárstve, keď neuviedol v tlačive „Hlásenie o vzniku odpadov a nakladaní s nimi“ za rok 2005 odpad vzniknutý na prevádzke ulice Ul. N., D. zaradený podľa Katalógu odpadov pod kat.č. 160118 – neželezné kovy v množstve 0,130 ton. Predmetné hlásenie o odpadoch žalobca doručil dodatočne po vykonaní kontroly. Lehota na podanie predmetného hlásenia je stanovená v § 10 vyhlášky č. 283/2000 Z.z. a to do 31. januára nasledujúceho kalendárneho roka za všetky odpady, s ktorými držiteľ nakladá. Z právnej úpravy je jednoznačné, že nedodržanie podrobností vo veci ohlasovacej povinnosti, ktoré sú upravené vykonávacou vyhláškou, sú porušením povinnosti stanovenej zákonom a nie ako sa žalobca mylne domnieva, porušením ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky č. 283/2001 Z.z. Z uvedeného je zrejmé, že uloženie pokuty podľa § 19 ods. 1 písm. h/ zákona o odpadoch za nesplnenie ohlasovacej povinnosti je zákonné a nie je dôvod na jeho zrušenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania a zistil, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že Inšpektorát životného prostredia Žilina rozhodnutím č. 4396400707/2431-7041/Pet zo dňa 06.03.2007 uložil žalobcovi pokutu vo výške 20 000,-- Sk podľa § 78 ods. 2 písm. g/ zákona o odpadoch tak, že neuviedol v tlačive Hlásenie o vzniku odpadu a nakladaní s ním za rok 2005. Predmetné hlásenie bolo potrebné predložiť do 31. januára nasledujúceho kalendárneho roka za všetky odpady v zmysle § 10 ods. 2 vyhlášky č. 283/2001 Z.z.

Z dôvodu podaného odvolania žalovaný odvolanie zo dňa 14.03.2007 rozhodnutím č. 439600307/3990-14001/Kov zo dňa 09.05.2007 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Na základe podanej žaloby Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 23.09.20023.09.2008, č.k. 21S/88/2007-36 žalobu zamietol. Stotožnil sa s názorom žalovaného, že žalobca si nesplnil povinnosť podľa § 19 ods. 1 písm. h/ zákona č. 223/2001 Z.z. zákona o odpadoch.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. h/ zákona č. 223/2001 Z.z. zákona o odpadoch v znení neskorších predpisov, držiteľ odpadu je povinný ohlasovať ustanovené údaje z evidencie príslušnému orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva; v prípade komunálnych odpadov len vtedy, ak nebolo súčasťou štatistického hlásenia povolenie na jeho sprístupnenie.

Podľa § 78 ods. 1 písm. g/ pokutu do 200 000,-- Sk uloží príslušný orgán štátnej správy odpadového hospodárstva právnickej osobe alebo fyzickej osobe – podnikateľovi, ktorá nesporne ohlasovaciu povinnosť stanovenú v § 19 ods. 1 písm. h/.

Lehotu na podanie hlásenia o vzniku odpadu upravuje § 10 ods. 2 vyhlášky č. 283/2001 Z.z.

Najvyšší súd SR s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenia danej veci žalovaným, i krajským súdom. Preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením veci a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 10. decembra 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková